

Forslag, som man med saa stor Enstemighed har givet sin Tilslutning i dette Ting. Jeg haaber, at det ogsaa vil finde Tilslutning i det andet Ting.

Overfor det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) skal jeg sige, at selv om Ministeren, naar en Lov er vedtagen, ikke glider helt ud af Spillet, vil han dog i Fremtiden selvfølgelig ikke faa saa indgaaende Indflydelse paa Arbejdets nærmere Udførelse, som han havde paa Lovforslagets Form og Indhold. Jeg beder dog det ærede Medlem være forvissat om, at jeg skal følge denne Sag med den største Opmærksomhed, og alle Spørgsmaal ogsaa med Hensyn til Arbejderforhold, som ville opstaa under Arbejdets Udførelse, skulle være Genstand for min særlige Opmærksomhed. Det skal være mig magtpaaliggende, selvfølgelig, at gøre Ret og Skel til alle Sider. Jeg glæder mig over, at dette Arbejde snart skal komme til Udførelse, det vil være et Bidrag til at afhjælpe noget af den Arbejdsløshed, som finder Sted i København.

Jeg skal slutte med en Tak til Udvalget for den Maade, hvorpaa Arbejdet hidtil er fremmet.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Tekst (se Tillæg A. Sp. 2791 ff.) og Overgang til 3die Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 229 af 21. August 1908 vedrørende Anvendelse af udenlandske Arbejdere til Arbejde i visse Virksomheder samt det offentliges Tilsyn dermed.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2815 ff.)

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Stævning): Det Lovforslag, vi have tilladt os at forelægge, sigter jo til at afhjælpe visse Mangler, som vi formene ere til Stede ved den Lov, der vedtoges i forrige Samling. Vi paapegede nogle af disse Mangler ved Lovens Behandling og ere senere blevne bestyrkede i vor Opfattelse ved Begivenheder, der ere forefaldne, af

særlig sørgelig Art — jeg sigter til de Forbrydelser, som blev begaaede dels paa Taarnbjerggaard i Sydsjælland, dels paa Øverrødgaard i Nordsjælland —, ligesom vi endvidere ere blevne bestyrkede i vor Opfattelse ved adskillige Begivenheder, der vise, paa hvilken retsløs Maade disse udenlandske Arbejdere nu og da behandles, og navnlig ved en Omtale, som er bleven et Par af disse Affærer til Del her i dette høje Ting. Forslaget, som vi have tilladt os at forelægge, tilsigter at udvikle Beskyttelsen for de udenlandske Arbejdere, der drages her ind til Landet.

De Begivenheder, der skete paa de to Gaarde, Taarnbjerggaard og Øverrødgaard, pege jo paa en høj Grad af Raahed hos Udøverne af disse Forbrydelser, men de pege ganske sikkert ogsaa paa Mangler i social Henseende, som det er værd at erindre, naar der lovgives om Arbejdere, der tilhøre de Nationer, som ogsaa disse Forbrydere tilhøre. Det er uomtvisteligt saadan, at Polakkernes og en Mængde af Russernes Kultur er meget ringe, men desuagtet har det vist sig, at Godsejerne og Forpagterne o. s. v. kunne bruge disse mere eller mindre ukultiverede Folk. Vi hævde imidlertid, at naar det er Tilfældet, maad det være vort Lands Opgave at bidrage til at højne disse Folks Kultur, ikke mindst af Hensyn til vort eget Lands Befolkning, som ikke er tjent med Indførselen af disse halvt eller lidet kultiverede Arbejdere, der nu og da kunne forøve Ekscesser overfor Befolkningen, som mulig kunde være undgaaede, hvis man havde haft Opmærksomheden henvendt paa den kulturelle Side i højere Grad, end Tilfældet har været. Jeg tror derfor, at man ved en fornuftig social Lovgivning og ved at skabe bedre Kaar for de paagældende Arbejdere er i Stand til at modvirke Følgerne af den slette Kultur, de Folk besidde. Naar man taler om disse Folk, bør man erindre, at deres Forhold fra Barndommen af og under hele deres Opvækst have været lidet tiltalende, at de i deres Hjemland som oftest have været underkuede Slægtled efter Slægtled, at det er en meget ringe Oplysning, de have faaet, hvis de overhovedet have faaet nogen Oplysning, at de have haft slette Arbejdsvilkaar at kæmpe imod, at Fattigdom og Nød og økonomisk og politisk Undertrykkelse og Forfølgelse have været de Kaar, under hvilke de almindelig have levet. Det forekommer mig derfor, at man ikke kan vente nogen høj Kultur hos disse Mennesker. De have jo ikke fra anden Side mærket syn-